

Para trixa manifesto

Στην παρασταση [θεσεις για την ιστορια της φιλοσοφιας] του μπενζαμιν απο την ομαδα nona melancholia σε σκηνοθεσια βασιλη νουλα στο bios μαλλον καθισα στην χειροτερη θεση για εναν θεατη .[δυστυχος ειχε ενα τετοιο σημειο η χωροδιαταξη] [τριαντα με 25 εκατοστα απο το δοκαρι στυλο-αλουμινιο –παραβαν προς το χωρο δεξια] σε αυτη την στενοτατη λουριδα χωρου που εγω ημου ακριβως μπροστα δεν διαδρα[κωμοδο]ποιηουνταν τιποτα.

Οποτε η πρωτη μου σκεψη ηταν γιατι δεν εβαλε εκει τους θεατες διασταυρομαινους με την δραση ,και οχι τελειως παθητικα οπως ειμασταν και να χανομασταν απο θεατες σε πραγματικο σκηνικο ωστε να χαναμε την εστιαση της παραστασης –παραταξης –παραθεσης οπως εκανε ο Σουτζι Τεραγιαμα με τον θιασο Τεντοζοσατζικι στο Ντοκου ,θεατρο του δρομου .που μετετρεψε την συνοικια Σουγκιναμι του Τοκιο σε τεραστια σκηνη με ταυτοχρονα 30 χωρους δρασις μαζι με τους πραγματικους κατοικους ετσι ωστε ο θεατης να χανει τα ορια μεταξι πραγματικοτητας και μυθοπασιας .

Η ελληνικη τεχνη επιμενει στην γραμικη παραταξη παραθεση της αφηγησης Απο την παραταξη καρναβαλι της τελετης εναρξης των ολυμπιακων αγωνων που τα κουστουμια θυμιζαν τον Σον Κονερι και τα σκηνικα στο Ζαρντοζ του Μπορντμαν λες και αν γινει μια πιο δημιουργικη προσπαθεια δεν θα καταλαβει κανεις τιποτα .

[Οι 100 ωρες του μαι] του Δ.Θεου ειναι μη γραμικο οπως και το [χαμενες αγαπες] του Ιναριτου επισις παιζει με το παρελθοντικο αιτιο του παρροντος ακομι και στην αρχαια ελληνικη γλυπτικη και αρχιτεκτονικη υπαρχει μια πολλαπλοτητα στην διαταξη ,ο κουρος .το ερεχθειο κλπ σε αυτα πραοσανατο λιζονταν

ο μιχελισ και ο βεντουρι οταν μιλαγανε και οι δυο με τα δικα τους λεξιλογια για πολυπλοκοτητα αντιφασεις και αντοιστιξεις πολυρυθμιες.

Ως γραμμικης παραταξης ηταν μια παρασταση εξυπνα δομιμουμενη με καθετα στοιχεια και με ενα καροτσι τραπεζι με ροδακια να παιζει ωραια τον σοβαροσφαχτη σαν να ηταν ο Χαρπο Μαρξ επι σκηνης χωρισ λογια

Ενντονη η εμμονη με το νονοσοκομιο χειρουργιο [MASH]που πατα στην προηγουμενη παρασταση του σχημαστος [αιδιασμα] δημιουργικοτατα.θυμιζοντας οτι ησως ο

ασθενης ειναι ο θεατης οπως επι Παπαδοπουλου ηταν η χωρα ,και η μυρωδια της ατμοσφαιρας μυρισε εντονα με Θοδωρακη

Το μουσι της δεσποινιας Χατζηπαυλιδου εκφραστηκα τσαλαβουταγε μελλοδραματικα απο τα γενια του Ρασπουτιν στα ψευτικα γενια του Λουι ντε Φινες καμια σχεση με αριστερους μουσαδωρους 100% φορμπραδερικτικο.

Ομως ολο το κλιμα μου ορχιστρωνε το μουσι της θυμιζε δραματικοτατα τον Ν.Ασημο και της καθημερινες του περφορμανς δρασεις μεσα στην Αθηνα θεατρο Οπως καημερινως καλλιτεχνης ηταν ο [αθλητις ηθοποιως] του Αρτω .στοιχεια που πηρε μετα και ο Ρ. Βανεγκεμ στα κειμενα του κλπ συνεχοντας οπως ενα αυτοαρχαιολογικο αυτορεαλιτη τελεια την ζωη την τεχνη εκει καταργηται το κοινο.

Ο Μποισ Γκροι στο Ε.Ι.Ε.οταν μου απαντησε στην ερωτηση για το δικαιομα του καλλιτεχνη

Να φτιαχνει εργα χωρις κοινο ,τοποθετοντας τον Αρτο σε προφητη ,εδινε μια διασταση στον χρονο ο Αρτο δεν ειχε διαστσεις στον δικο του χρονο ζωης.

Τελεια η συζευξη μεσο του σκηνικου και της μουσικης, δυο δεκαετιων του διεθνιστικου 20 και του μπερδεμενου 80 μανιφεστοποιηται σωστα η παρασταση ως προς τον ανεκδιγιτη αυτολαγνεια της γενεια του 30 πραγματικα βυζαντινα αχειποποιητο .το κουρτσβιστερικο κατασκευασμα στην Ντορας Οικονομου κλπ

σκηνικά μέρη ,Συνολικά ενα θεαμα χωρίς μια κιτσιλα , που μονο κατσικες τουριστριες του πολιτισμου θα μπορουσαν να μυρικαζουν.